

der sig nu en livlig Kappelstrid om, hvem der kunde se mest. Nogle paastod i Skyernes Omrids at se baade Slotte og Kirker med rubinrøde Kupler og gyldne Spir. Andre øjnede „ganske tydeligt“ Dyreskikkelser, Ryttere og kendte Menneskeansigter . . . en enkelt endog en Kalesche med fire Heste for, to Lakajer bag paa og en Brud inde i Vognen. Hermed var dog ogsaa Skummet paa Kruset tappet, og man spredtes igen under Latter.

Men Lystigheden var vakt nu. Fire Piger tog hinanden i Hænderne og snurrede rundt, saa Skørterne susede. Andre Piger kom til . . . en stor Kreds dannedes under Sang. Da nærmede ogsaa Karlene sig og vilde være med. Men dette satte Pigerne sig alle som én imod; tappert værgede de sig mod enhver Karl, der søgte at bryde deres Kæde eller smutte ind under den . . . indtil en lille grævlingeagtig Tyksak listede sig til at tage Tilløb helt ude fra Havkanten og — før nogen anede det — sprang over to Pigers Hænder ind i Kredsen. Saa blev Freden sluttet og Fæstningen aabnet.

Det blev mere Leg end Dans. Man stillede sig op i to store Rundkredse, Karlene inderst, Pigerne yderst, med Ansigterne vendte mod hinanden. Under stadig Sang bevægede Parrene sig hele Tiden paa samme Plet, mens de snart